

Stanovisko k navrhovaným úpravám Stanov ČOV, které předložila volenými orgány ČOV nedelegovaná pracovní skupina, a teším, kterými byl návrh úprav odůvodněn.

K otázce (ne)potřebnosti novelizace Stanov ČOV

Novela Stanov ČOV byla v souladu s rozhodnutím Pléna ČOV připravována po dobu více než jednoho roku a legitimně schválena na zasedání Pléna ČOV dne 27.4.2023 a následně schválena MOV dne 22.5.2023. Od této doby v podmínkách ČOV nedošlo z hlediska přijatých usnesení nebo legislativy, organizace či řízení apod. k žádným faktickým skutečnostem, pro které by bylo nutné v průběhu několika málo měsíců od schválení MOV a ČOV, tzv. upravovat Stanovy. Přistoupit k projednání těchto „úprav“, by mimo jiné znamenalo, vytvoření precedentu, kdy kterákoliv skupina, v průběhu pár měsíců zcela bezdůvodně navrhne zase jiné úpravy. Stínová pracovní skupina neměla a nemá žádný mandát od volených orgánů ČOV. Argumenty, které uvedla v bodě A svých tezí, jsou v platných Stanovách ČOV kvalifikovaně a detailně rozpracovány na třech stranách, vycházejí z Charty a ČOV nezaznamenal, že by z hlediska činnosti ČOV a jeho členů nebyly dostatečné. Ostatně veškeré změny navrhované v čl. I. Základní ustanovení a čl. II. Poslání a úloha ČOV, jsou změnami výlučně kosmetickými a nikoliv obsahovými. Navrhovatelé uvádějí, že se jedná o „*zdůraznění postavení ČOV*“, což je zavádějící a ničím neodůvodněné konstatování. Na zasedání VV ČOV dne 30.10.2023 dokonce host J. Hamza, jako důvod úprav uvedl, že Stanovy ČOV byly v dubnu schváleny „silou“. V právní praxi by to znamenalo, že každé přijaté usnesení nadpoloviční většinou bylo přijato nikoliv demokratickou většinou, ale silou, tj. termínem a argumentem, který nezná Občanský zákoník, Stanovy ČOV, ani Charta MOV. (Stanovy byly schváleny 70 % členů Pléna ČOV).

K návrhu na změnu způsobu hlasování na Plénu ČOV, zrušení složky ČKSOI a zrušení pozice místopředsedy pro neolympijské sporty

Pracovní skupina v bodě B svých tezí vysvětlovala, proč navrhuje zrušit ČKSOI. Farizejsky konstatuje, že členy Pléna budou všichni členové ČKSOI, kterých je 37 a tím důvod existence této složky, jako složky organizační, pomínil! Z této definice a z tohoto návrhu je možné jednoznačně dedukovat hlubokou absenci znalostí členů skupiny z oblasti sportovní legislativy. Předmětným návrhem, jehož cílem je zrušení ČKSOI, jako složky, ale i funkce místopředsedy pro neolympijské sporty, šmahem vytvořili neakceptovatelnou legislativní asymetrii ve Stanovách ČOV. Tato asymetrie vznikla tím, že ve snaze se zbavit této složky a neolympijského místopředsedy, u ostatních složek nechali v Plénu stávající počet jejich zástupců, tj. např. u ČKO 5, ale v rovném postavení by museli být členy Pléna všichni členové jednotlivých složek tak, jak navrhuje v ČKSOI. Jenom pro představu uvádíme, že např. ČKO má 904 registrovaných členů – přímých akreditovaných účastníků Olympijských her. A mimo jiné, si dovolíme pracovní skupinu upozornit, že ČKSOI své členy do Pléna ČOV „*nevybírala*“ jak neadekvátně skupina uvádí, ale volila je na řádné Valné hromadě ČKSOI. Autoři tzv. úpravy, mimo jiné, navrhovaným uspořádáním, „významně“ porušili zákaz diskriminace, který je garantován Olympijskou chartou jako jeden ze základních principů olympismu.

V tomto kontextu je třeba konstatovat, že suverénní majorita olympijských sportů je v ČOV od jeho vzniku zcela jednoznačně garantována v souladu s Chartou, resp. Stanovami a nikdy se nestalo, že by tato majorita byla jakýmkoliv způsobem nerespektována, nebo jakkoliv jinak ohrožena. Z předloženého je možné dedukovat, že autoři „úprav“, aby se zbavili ČKSOI tím, že ji zajistí v Plénu pro ČKSOI 37 hlasů,

potřebovali nutně k přehlasování neolympijských sportů přiznat olympijským sportům na jednoho člena 2 hlasy. Pokud konstatují, že touhle „úpravou“ dochází ke zpřehlednění v Plénu ČOV, tak z výše uvedeného vychází totální legislativní neuspořádanost a chaos. Za zmínku stojí, proč v návrhu nebyly 2 hlasy přiznány také členu MOV a zástupcům komise sportovců.

Naopak současné a platné Stanovy ČOV složení Pléna ČOV konkrétně specifikují a vytvářejí v souladu s Chartou jednoznačnou majoritu olympijským sportům a možnost aktivní spolupráce i neolympijským sportům, resp. jiným organizacím. V žádném případě není dle stávajících Stanov teoreticky ani prakticky ohrožena majorita olympijských sportů. Rovněž odkaz na čl. 28 odst. 3 Olympijské charty je ze strany skupiny nadbytečný, protože toto ustanovení je dlouhodobě zakotveno v platných Stanovách ČOV. Pro navrhované změny Stanov ČOV včetně nikterak neodůvodněného návrhu na zrušení funkce místopředsedy pro neolympijské sporty, tak neshledáváme jakýkoliv legitimní důvod.

K návrhu na zřízení nového statutárního orgánu ČOV a dalším změnám v orgánech

V rámci legitimní novely Stanov ČOV v dubnu 2023 byl na základě návrhů a doporučení členů ČOV zakotven ve Stanovách, jako statutární orgán VV ČOV. „Úprava“ však nyní po několika měsících předkládá návrh na další zásadní úpravu a změnu statutárního orgánu zřízením dalšího orgánu - předsednictva složené z předsedy a místopředsedů, když jako důvod uvádí zcela nekonkrétní klišé, např. „zvyklosti moderních sportovních organizací, nebo dodržování principů řádné správy“. Je potřeba si rovněž položit otázku, jaké nové skutečnosti během jednoho až dvou měsíců nastaly, že novým statutárním orgánem má být předsednictvo, které bylo všeobecně, ve sportovním prostředí, frekventovaným orgánem před listopadem 89, ačkoliv skupina prezentuje „úpravu“ jako moderní trend.

Naprostá nadbytečnost tohoto návrhu je zřejmá již ze skutečnosti, že v působnosti Výkonného výboru ČOV (tedy v čl. X. Stanov ČOV) nedochází dle předloženého návrhu k naprosto žádným změnám. Jedinou změnou tak je odstranění textu, podle něhož je Výkonný výbor statutárním orgánem ČOV.

Naopak ve vztahu k Předsednictvu se v návrhu změn Stanov dozvíme pouze to, že se jedná o „kolektivní statutární orgán ČOV“ a že je „složené z předsedy ČOV a místopředsedů ČOV“. Naprosto však chybí vymezení působnosti tohoto nově ustaveného orgánu. Již z tohoto faktu je naprosto zřejmé, že zřízení takového dalšího orgánu, natož s postavením orgánu statutárního, avšak nikterak neupraveného, je zcela nesystematické a postrádá jakoukoliv logiku či opodstatnění.

Návrh na omezení počtu mandátů (opakované volby) pro členy Výkonného výboru ČOV (nikdo nemůže být zvolen více než třikrát za sebou), stejně jako návrh doplnit Stanovy o zákaz uzavření pracovně-právního nebo obdobného smluvního vztahu s ČOV nebo právníčkou osobou, v níž má ČOV podíl odpovídající více než 50 % všech hlasovacích práv a/nebo více než 50 % na základním kapitálu, pro členy orgánů ČOV pak nebyl žádným způsobem odůvodněn a lze se tak jen dohadovat, jaký důvod pro tyto návrhy pracovní skupina měla. Rozporuplnost tohoto návrhu, který má přesah i do dalších zákonných norem má prakticky všechny znaky příčící se dobrým mravům, resp. mění Stanovy tak, že jejich obsah odporuje donucujícím ustanovením zákona. Na takové usnesení se podle zákona hledí, jako by nebylo přijato.

K návrhu nahradit Ombudsmana ČOV Etickou komisí ČOV

Stínová pracovní skupina dále navrhuje „s cílem demokratizace stávajícího znění Stanov, se navrhuje nahrazení Ombudsmana ČOV Etickou komisí ČOV, jako kolektivního a transparentního orgánu v duchu odstavce čl. 22 Olympijské charty, moderních trendů a principů řádné správy“.

V této souvislosti je třeba upozornit na několik závažných skutečností:

- 1) Tento návrh je v zásadním rozporu s legislativní realitou a platnými Stanovami ČOV, ale i Chartou. Ombudsman ČOV není totiž exekutivním orgánem, který má pravomoc vstupovat do rozhodnutí autonomních orgánů jednotlivých sportovních spolků v ČR, resp. je měnit. Je výhradně mediátorem, poradcem, zprostředkovatelem atd., viz Stanovy. Z toho vyplývá, že v žádném případě nepřijímá rozhodnutí, nezavazuje na základě svého rozhodnutí autonomní sportovní svazy ani jejich orgány a členy. Ustanovení pozice Ombudsmana v národních Olympijských výborech doporučil MOV na svém Kongresu v Kodani v roce 2008 a tuto pozici ombudsmana mají např. v NOV Německa, USA, Slovenska, Kanady, Argentiny a v dalších zemích. Pozice ombudsmanů jsou zakotveny i v právních řádech celé řady států, bank, významných firem a univerzit. Tvrzení stínové skupiny, že se jedná o „moderní trendy“, když pozice ombudsmana bude nahrazena Etickou komisí je zcela nekompetentní. Vzhledem k výše uvedeným faktům o působnosti ombudsmanů je absurdní, co si autoři pod pojmem „moderní trendy“ vůbec představují. Velmi interesantně otázku odstranění ombudsmana a nahrazení jej Etickou komisí vysvětlil na zasedání VV ČOV dne 30.10.2023 „šéf právního týmu“ p. Čelikovský. Zdůvodnil, že Ombudsman **rozhoduje pouze sám a nemůže při vši účtě všechno při tom rozhodování objektivně posoudit**. Uvedený právní expert si při tvorbě novely zcela evidentně nestihl přečíst ve Stanovách ČOV kompetence Ombudsmana. Jak již bylo řečeno Ombudsman nepřijímá žádná rozhodnutí, ale pouze prezentuje svá Stanoviska, doporučení, názory apod. Ombudsman ČOV za téměř 12 let své činnosti vydal podobných Stanovisek cca 230, ani jedno logicky nebylo a ani nemohlo být Rozhodnutí, mimo jiné i proto, že podle Stanov Ombudsman není exekutivním orgánem.
- 2) Naproti tomu byla Etická komise podle předložené „úpravy“ zcela rigorózně koncipována jako exekutivní, tj. rozhodovací orgán, fakticky nadřazen nejenom orgánům ČOV, ale všem jeho členům, tzn. všem sportovním spolkům sdružených v ČOV. Následně byl návrh modifikován tak, že co do kompetencí a pravomoci Etické komise se rozlišuje mezi závaznými rozhodnutími a nezávaznými vyjádřeními, tedy kombinuje se povaha rozhodovacího orgánu a orgánem poradním. Již z podstaty této kombinace vyplývá komplexní nezpůsobilost jakéhokoliv transparentního působení této imaginární instituce.
- 3) Kromě rozhodovacích pravomocí si Etická komise ve svém návrhu přivlastňuje právo účastnit se zasedání a jednání všech orgánů ČOV, nahlížení do jejich dokumentů nebo vyžadovat od zaměstnanců vysvětlení k jednotlivým záležitostem, což je zákonně nepřijatelné. Je rovněž zcela nepřijatelné, aby si Etická komise sama schvalovala svůj vlastní Jednací řád, a přitom zasahovala do výhradních rozhodnutí autonomních sportovních spolků v ČR.
- 4) Ustanovení Etických komisí má význam především ve sportovních institucích, které organizují a řídí soutěže, protože především tam dochází, nebo může docházet ke sporným a konfliktním situacím. Kompetence, které by chtěla Etická komise mít, jsou právně irelevantní, protože spory, které by měla projednávat jsme v činnosti ČOV od roku 1993 vůbec nezaznamenali. Odkaz navrhovatelů na článek 22 Olympijské charty je nicotný. V uvedeném článku je vymezeno výhradně postavení Etické komise MOV, která navíc žádné exekutivní pravomoci nemá a může pouze navrhnout případné sankce VV MOV. V této souvislosti je potřeba uvést, že všechny české sportovní spolky mají ve svých stanovách, zcela v souladu se svou autonomií, jako odvolací, dovolací nebo přezkumní či podobné orgány ustanoveny např. arbitrážní, revizní,

kontrolní, odvolací, disciplinární, dozorčí, rozhodčí komisi apod. Žádný z členů ČOV nemá zcela logicky uveden ve svých stanovách, jako vrcholný apelační orgán Etickou komisi ČOV.

Závěrem nám dovoluňte konstatovat, že k dalším dílčím úpravám se ani nebudeme vyjadřovat, i když úprava vykazuje celou řadu dalších nedostatků. Návrh je zcela neakceptovatelný a nerespektuje Občanský zákoník, Chartu MOV a platné Stanovy ČOV. Je zcela zřejmé, že v případě schválení této úpravy by byly vytvořeny všechny podmínky, aby byl podán soudní návrh na vyslovení neplatnosti takto modifikovaných Stanov ČOV. Legislativní rada ČOV na základě předmětných skutečností nedoporučuje VV ČOV předložený návrh schválit a považuje jej za nadbytečný.

V Praze dne 10.11.2023

Předmětný návrh úpravy posoudila Legislativní rada ČOV v tomto složení:

JUDr. Mgr. Marcel Petrásek, MBA, LL.M., předseda

Členové:

Prof. JUDr. Tomáš Gřivna, Ph.D.

Mgr. Štěpán Hořna

Mgr. Jan Rotta

Mgr. Miroslav Šmíd